

Nun

Mednarodna odprava na indijski sedemtisočak

in Matej Kovačič

Končno sedimo v nabito polnem avtobusu. Za nami so štirje dnevi prestavljanja iz enega indijskega urada v drugega. Za plezanje v Indiji potrebuješ vizo, za katero se moraš v Delhiju kar pošteno namučiti. Zdi se, kot da indijski birokratski mlini meljejo še počasneje kot drugje po svetu, in potrpežljivost je tukaj zelo cenjena človeška vrlina.

Avtobus se premakne in po praznih nočnih ulicah Delhija se odpeljemo hribom nasproti. Mednarodna odprava na Nun ima kar pestro

zasedbo. Pet Slovencev: Martin Belhar, Blaž Ortar, Nejc Česen, Nina Kopčavar in Matej Kovačič, dva Nizozemca, dva Tajvanca, dva Indijca in še spremljevalno osebje. Mislim, da nam v mesecu skupnega bivanja res ne bo dolgčas. Pot nas vodi proti severozahodu preko indijske nižine, skozi zeleni Kašmir, kjer čudovito pokrajino motijo le prisotnost indijske vojske na vsakem koraku in številne kontrole. Indija in Pakistan se še vedno borita za to pokrajino. Ob pogledu na lepote zelene, rodo-

Nina na vrhu Nuna

Plezanje nad 7000 m

vitne doline, obdane s hribi, nam je hitro jasno zakaj. Po vratolomni vožnji preko prelaza Zoji La se pokrajina drastično spremeni. Spuščamo se v Ladak, kjer kamnita puščava obiskovalcu ponuja svojevrstno lepoto. V Kargilu se nam pridruži še Nina, ki je pripotovala iz Leha, in ekipa je popolna. Naslednjega dne se v vasi Tangul naša vožnja konča in končno bomo spet razgibali zasedene sklepe. Popoldne se odpravimo na aklimatizacijo in prvič zagledamo 7135 metrov visoki Nun. Gora je res izredno lepa in kar razganja nas od energije.

Delo na gori

Naslednjega dne najamemo nosače in številčna karavana se začne vzpenjati proti baznemu taboru. V dveh dneh dosežemo primerno

mesto na morenskem robu na višini 4600 metrov. Že naslednjega dne se nas vseh pet Slovencev, medtem ko ostali počivajo v bazi, odpravi na goro. Nina se iz ABC-ja vrne v bazo, mi štirje pa napnemo fiksne vrvi v lednem slapu in na snežnem platoju po napornem gaženju na 5400 metrih postavimo T1. Prespimo in se zjutraj zadovoljni z opravljenim delom vrnemo v bazo. Ponoči se vreme pokvari in zbudimo se v snegu, a ga močno višinsko sonce v jasnem dopoldnevu hitro stopi. Počivamo in se mastimo z dobrotami, ki smo jih prinesli od doma. Martin kar ne more dovolj hitro rezati pršuta, saj mu sproti vse pojemo. Počutimo se odlično in kujemo načrte, kako naprej.

Naslednje jutro se nas spet vseh pet napoti proti T1. Novega snega ni veliko, zato hitro napredujemo. V tabor 1 prideta tudi višinska

nosača, ki prineseta nekaj hrane in velike plinske kuhalnice. Za nami pride tudi nekaj ostalih članov odprave in na platoju počasi raste pravo majhno šotorsko naselje. Zjutraj naložimo v nahrbtnike vso opremo za T2, ki jo bomo odnesli čim višje in se vrnili nazaj na T1. Ravnega platoja noče biti konec in kar veseli smo, ko končno zagazimo v strmino. Še nekaj delikatnih prehodov preko ledeniških razpok, potem pa se razvežemo in vsak napreduje v svojem tempu. Vreme je čudovito, a kljub temu je mrzlo in kri v prste pronica ob izdatni pomoči kriljenja po zraku, ki je videti prav smešno. Ampak to je edini pametni način, da se vsaj malo ogrejemo. Napredujemo po snežnih

pobočjih, ki so na nekaterih mestih nevarno kložasta, in si kar oddahnemo, ko dosežemo skale. Dosegli smo višino 6000 metrov in na stare fiksne vrvi pripnemo vso prineseno opremo. Še malo posedimo, potem pa se poberemo navzdol, saj je sonce že nevarno nizko.

Odločimo se za dan počitka v taboru ena. Bašemo se s hrano in počivamo. Popoldne se bolj iz dolgčasa kot iz nuje lotimo izboljšav, ki bodo še povečale udobje našega začasnega prebivališča. Z Nino prestaviva najin šotor in ga na novo napneva, trije mladci pa poprimejo za lopate in naredijo pravi obrambni zid okoli tabora, ki zaustavlja nadležen veter, ki vleče preko platoja. Zdaj nas res nič ne prežene dol

Smučanje proti T1

brez vrha. Zvečer nam meteorolog Jure Jerman iz Slovenije pošlje vremensko napoved. Za naslednji dan ni najboljša, potem pa nam obeta lepo vreme. Odločimo se še za dodatni dan počitka, ki mine v podobnem duhu kot prejšnji. Novi pridobitvi gradbenikov sta še snežna klop in fotelj. Jutri bo šlo pa zares!

Zdaj gre zares

Ob petih se zbašemo iz šotorov. Zunaj je strupen mraz, a nebo je brez oblaka. Sam si oprtam še smuči in po že prehojeni poti spet grizemo kolena. Odločeni smo, da gremo na vrh. Komaj čakamo sonca, ki bi vsaj malo ogrelo ozračje, a ga kar noče biti. Nejc se odloči, da se mora ogreti, si sezuje čevlje in začne z masažo stopal. Ostali počasi napredujemo in končno nam pomaga tudi sonce, ki nas ujame že visoko v pobočju. Dokaj hitro smo pri svojem depaju pod skalno stopnjo. Naložimo vso opremo in se ob starih fiksnih vrveh povzpnejo preko skalne stopnje na snežni stolp. Na drugo stran moramo sestopiti in spet so pred nami snežna pobočja, prepredena z ledeniški razpokami. Martin in Blaž se navežeta in odpravita naprej, sam pa čakam na Nino in Nejca. Kmalu se mi pridružita na sedelcu in navezani nadaljujemo za prijateljskoma. Pozno popoldne smo spet vsi skupaj. Na snežni uravnavi 6200 metrov visoko postavimo šotora. Martin, Blaž in Nejc se odločijo, da bodo naslednje jutro krenili proti vrhu, midva z Nino pa se odločiva za dan počitka.

Zjutraj naju šele dopoldansko sonce zvabi iz šotora. Ozirava se proti vrhu, a prijatelj na vršnih pobočjih ne opaziva. Očitno je vrh še daleč. Okoli dveh popoldne jih končno vidiva, kako se počasi približujejo najvišji točki. Odločiva se, da se prestaviva više. Podreva šotor in se odpraviva po sledih predhodnikov. Ob petih na višini 6500 metrov vkopljeva šotor v pobočje, skuha čaj in pričakava trojico z vrha. Bravo, naši! Čestitamo si, potem pa prijatelji vidno utrujeni nadaljujejo sestop do svojega šotora. Jutri sva na vrsti midva. Odločim se, da bom smuči pustil v taboru, saj so prijatelji povedali, da smučanje z vrha ni možno zaradi strmine in pomanjkanja snega.

Zjutraj naju pozdravita severni veter in mraz, ki reže do kosti. Spet se tolaživa, da naju

bo ogrelo sonce, in počasi napredujeva skozi labirint ledeniških razpok in serakov. Fantje so res našli dobre prehode. Kar naenkrat se znajdeva na vršnem pobočju. Naklonina in izpostavljenost sta res spoštljivi. Tudi podlaga, po kateri plezava, se spreminja od snega do gnilega ledu. Zaplezam med skalami in se najdem na grebenu. Daleč spodaj uzrem T1. Počakam na Nino in po sto metrih grebena sva na vrhu. Objameva se in se sesedeva v sneg. Razgled je čudovit, saj je Nun najvišji vrh daleč naokoli. Toda čaka naju še zahtevna pot navzdol. Počasi sestopava z obrazom proti steni. Enkrat Nino po vrvi spustim preko najbolj zoprnega mesta. Najin šotorček se sveti v popoldanskem soncu. Doseževa ga šele ob mraku in se utrujena zavijeva v tople spalne vreče. Pogled na moje prste na nogah ni najlepši, saj se na palcu riše črn mehur in tudi nekaj nohtov je črnih. Tukaj sva svoje opravila in čim prej bo treba v dolino. Naslednje jutro si priprnem smuči in odbrzim po belih prostranstvih. Nino varujem preko ledeniških razpok in hitro sva pod snežnim stolpom. Čakata naju mukotrupen stometrski vzpon na stolp in sestop na drugo stran preko skalne stopnje. Pod njo imam spet smuči na nogah in kljub izpostavljenosti in kložam noro uživam. Na enki naju s čajem pričakata višinska nosača. Odsmučam še preko lednega slapu, potem pa zmanjka snega.

Vesel sem, da nam je vsem uspelo in smo vsi celi in zdravi. V naslednjih dneh so proti vrhu poskušali tudi ostali člani. Najvišje sta prišla Nizozemca, ki sta obrnila na višini 7000 metrov.

Na Nun (7135 m) smo se po normalni smeri preko JZ grebena povzpeli Martin Belhar, Nejc Česen, Blaž Ortar (29. 9. 2005) ter Nina Kopčavar in Matej Kovačič (30. 9. 2005). ●

Sponzorji:

KOTG in KA pri Planinski zvezi Slovenije, Orodjarstvo, Kavčič Ludvik s. p., Lapis, Evaks d. o. o., Bilban d. o. o., Mesarija Kalan, Seaway, Komplet d. o. o., Pizzerija Gorenc, Treking šport, Interalta, Pavlic-Line d. o. o., Geox d. o. o., Tokos d. o. o., Dumo d. o. o., Gorenjka d. d., Penzion Rožič, Zobozdravstvena ordinacija Matjaž Buzinel s. p., Petrič d. o. o., Traffic design d. o. o., Javna razsvetljava d. d., Elsa, Gornja Radgona d. o. o., Investburo Koper d. d., Kraški zidar d. d., RGL, Moja lekarna d. o. o., Emok d. o. o., Občina Ivančna Gorica, Trimo Trebnje, Športno društvo Casucci Muljava.